

LA TRAMONTANA

PERIÒDICH VE MELL

ADVERTENCIA

— Aquest número ha sigut de desgracias. — Al entrar en màquina lo tiratje de vermell se 'ns ha espatllat lo *cliché* de la cabecera, y á corre-cuyta hem tigit de arreglarla del modo que ja poden veure.
— En lo número vinent sortirem ab cabecera negra y nva pera evitar altres contratemps, que be massa que 'ns en cauhen tot sovint demunt de aquells que no s poden evitar sino defensant sempre al govern.

‡ SALUT PÚBLICA ‡ INTERESSOS POPULARS ‡ ARTS Y LLETRAS ‡

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ : Ronda de la Universitat, 96. BARCELONA

JOCHS FLORALS (1)

LA FESTA DE LA POESIA CATALANA

Lo passat diumenje tingué lloch en la gran sala de la Llotja d' aquesta ciutat, la distribució dels premis concedits enguany per lo Consistori dels Jochs Florals. L' espayós saló estava ricament adornat ab flors, estandarts, banderas, y sobretot escuts, degut tot á la reconeguda disposició de los reputats adornistas jermans Vilanova. La concurrència era numerosa y escullida, figurant en ella gran número de senyoretas, qu' ostentaban ríchs trajos, y algunas de ellas la tradicional mantellina catalana.

Assistiren al acte nostras primeras autoritatš, inclús lo marqués de Peña-Plata, don Ramon Blanco, qui doná verdaderas mostrás de sentir entranachable amor envers los catalans, que 'l consideran ja com á digne fill de nostre estimada Catalunya.

Després del discurs del President del Consistori don Frederich Soler, que fou frenéticamente aplaudit per son esperit patri, y després de llegida la memoria pe 'l secretari senyor Pirozzini, se passá á l' obertura del plech que contenia lo nom de l' autor de la poesia *La musa popular* premiada ab la Flor natural, resultant ser En Joaquim Riera y Bertran, qui 'n feu present á la senyora Na Aurea Clavé de Ferrer, filla del malaguanyat Anselm Clavé, y proclamá reyna de la festa, passá á ocupar lo rich sitial com es antiga costum. «Lo senyor Riera ja de temps s' ho tenia merescut per sa constancia y aristocrátichs antecedents» deyan alguns catalanistas. Nosaltres 'ns concretém á felicitarlo per haber obtingut aytal premi, qu' es lo primer pas pera adquirir lo mestratje.

Lo primer accésit fou adjudicat á la poesia

L' arbre de Maig original de Trovador de la Argenteria En Artur Masrié, que fou llegida pe 'l trempat sabadellench autor de la *Cansó proteccionista* En Manel Ribot y Serra. Molt 'ns estranya que un Consistori avansat y liberal premiés una poesia de caácter tan tradicionalista, com nos dolgueren també de que 'l citat autor fásse malbé sas naturals dots literarirs, en narracions de profesons, miracles y altres cosas grossas.

Lo segon accésit l' obtingué la poesia *Ma vall* del senyor Coca y Collada. Felicitém á dit senyor per los bons costats que 'n lo Jurat tenia, ja que sols als titánichs esforços d' un mestre mantenedor, creyém possible que una poesia que parla d' arbres que s' esbinsan y de perdius que no están quietas y de rectors que convidan á dinar puga surar; tenint ademés la circunstancia de no dir res de nou ni de inspirat.

La *Englantina d' or* l' obtingué la senyora Moncerdá, per sa poesia *Otger* que 'ns agradá molt y molt, y més encara nos hauria entusiasmat si don Francesch Ubach y Vinyeta no hagués escrit en 1874 sa inspirada poesia *Otger* lema *Auba*, que li fou premiada á Girona, impresa en lo volum del propi concurs y en la obra tan coneguda del *Romancer Catalá*.

La *presa de Santa Clara* del senyor Bassegoda que guanyá l' únich accésit al premi anterior, te per nosaltres la circunstancia de ser tan enérgica y valenta com llarga. Hi sobran *balas, sanch y lladruchs* y altres feresas.

Lo *vol del Àguila*, que ne fou guanyadora del primer accésit á la Viola, original del senyor Franquesa, no 's llegí. Pot ser lo Consistori deuria temer que 'l públich no cstigués prou conforme ab son veredicté, y que trovés mes ó menos digne de premi á la poesia accesiada.

Las *Espinas* y *Lo Lleó de Queralt* no 'ns semblaren dolentas del tot; únicamente hi trovarem un motllo massa anticuat y conegut ja pe 'ls trovayres rancis de les épocas de la avior.

Los *Petits Sayons*, de don Emili Vila nova, que guanyaren lo premi ofert per la *Renaixensa*, no pogueren llegirse, pero esperém que donada la popularitat merescuda de serà una obreta escrita avantada ingenhatta, com discreció y agudesa de ingeni.

S' acabá la festa ab un discurs del senyor Feliu y Codina, que fou tan pesat com llarch, cosa que molestá bastant á la concurrència, que ja estava impacienta pera sortir del calorós saló.

En resúm : Los Jochs Florals cad' any van en més decadencia y acabarán per morir per ells mateixos, si lo cos d' adjunts no mira de nombrar un jurat que siga purament imparcial, y que no deixin de premiar autors de reconeguda fama, no mes que per la senzilla rahó de no ser *dels seus*, y per haber sigut premiats altres anys en jurats neo-católichš; de qual mirament n' están molt queixosos alguns de nostres primers poetas, que 'ns consta que hi han enviat trevalls molt millors que 'ls que s' han premiat, sortint aquells ab un accésit ó ab una carbassa.

Y en proba d' aixó, recomanem á nostres llegidors, que 'l dia que surti lo volum de los trevalls premiats, se serveixcan ficarse ab las poesias *La musa popular* y *L' arbre de Maig*, premiadas respectivament ab la flor y lo primer accésit, y que se serveixcan dirnos quina es millor de tots duas; la del poeta *avansat y liberal* ó la del jove *neo-católich*.

Si *La Renaixensa* vol desfernos aqueixa ma-deixa li estimarém moltíssim.

No podém acabar eixa ressenya sens avans donar un aplauso al cos de Mantenedors, per haber posat en cartells de dol, com es antiga costum, lo nom de tots los artistas morts en los dos anys anteriors, y entre ells nostre amich lo immortal Bartrina, donant aixís una lliadó ben merescuda al senyor Verdager, president del

(1) No perteneixent aquest article á la Redacció, no 's fa aquesta, EN ABSOLUT, solidaria de todas las afirmacions del mateix, per mes qu' estiga conforme ab la major part d' ellas. (N. de la R.)

Consistori del any passat, qual senyor no va permetre qu' en lo saló de Llotja figurés lo nom de un que havia sigut amich seu, per la senzilla rahó de ser ateo.

Pepito GARLOPA

Barcelona 8 Maig de 1882

LO MON AL REVÉS

CUENTO

Avuy, lector, va de quento, perque es pecat dir vritat; respectem la lley de imprenta y també 'l senyor Fiscal.

En un país que 'l nom callo (no 's pensin per res de mal) va passà' al peu de la lletra lo que ara aniré contant.

Un senyor, que manegava las cireras ab atany, vivint á espatllas del poble que vivia del treball, tingué un dia la ocurrencia (era en temps de carnaval) de disfressarse de lladre, anarsen al camí ral y demanarne la bossa á quants passessin per 'llá.

Al cap de un rato qu' estava mateix que un carlí, emboscat, va passar una gran colla de homes y ruchs carregats, que anavan de fira en fira y de mercat en mercat a vendre vestits y mantas, a vendre eynas pe 'l camp, galledas y portadoras, espadenyas y morrals, coves, cistells y cabassos, y tot lo que, durant l' any, l' agricultor necessita per viure ben resignat.

Llavors lo protagonista surtí, com serpent, del cau, y ab un... *du* *espaniava* va fer pará aquells marxants, cridant:—¡Diners ó la vida!— los va deixá' á tots pelats, y ells, vejentse sense un quarto, ab forta veu van cridar:

—¡Lladres! ¡lladres! ¡agafeulo! ¡aquest home 'ns ha robat!
Com la justicia no es sorda, al moment s' hi presentá, y aixís que va veure al lladre, per mes que anés disfressat, conegué qu' era 'l seu amo y no 'l va volgué' agafar.
Sense comensar la causa la sentència va dictar, y en lloch de agafar al lladre van agafar als robats.

Ara, lectors, dispenseume, si aquest quento no es vritat; pero creguéu que jo 'l conto tal com me 'l varen contar.

A. FARIGOLA

Lo senyor Rius y Tauler acaba de ferne una de las sevas.

Ha fet treure lo drap negre ab que 'l Centro Industrial havia guarnit sos balcóns lo mateix dia de l' aprobació del Tractat de Comers pe 'l Senat.

Y acompanyava 'l recado dihent que si no 'l treyan de pet després del avís ne donava desseguida part al tribunal per desacato á la seva autoritat.

¿Eh quins fums?

¿Qué tal si se 'ls guardés per quan ya á Madrid?

** **

Nostres lectors ja están enterats de lo que va passar á Madrid ab motiu del embarg del retrato del rey al industrial Maltrana.

Donchs ara ha succehit que 'l públich que ne va arribar prometre CINCH CÉNTIMS pel retrato de D. Aons, valuat en 4.000 pessetas, ha arribat fins donarne 5.115 de un retrato del mateix Maltrana, valuat no més que en 50 pessetas, es á diu tassat en una vuytantava part ne donaren 102.50 vegadas mes que 'l del rey.

¿Qué será així?

• Segons un peidich qüestió de simpatías. Jo no vull pasdir lo que 'm sembla. No m' embollio.

** **

Per la Rambla los xicots que venen diaris cridavan lo discrs del bisbe.

¿Bisbe? y discrs? vaig pensar; deu ser una equivocació. Lo bisbes no fan mes que sermons.

Compro dos quartos de aquell *pasto* espiritual y...

¡Válgam Jesús alló passa de sermó.

¡Dir en plé Senat que Deu va ser lo primer industrial perqu va fer lo mon!

¿Y si ara en Camacho enviava 'ls comissionats de apremis 'l cel? ¿Y si embargan algun retrato de Nostre Senyor? ¡Quina responsabilitat pe 'l bisbe!

¡Vaya una manra de delatar!

** **

En la festa del ochs Florals hi habian *duas* barretinas.

Pero de fusell op.

** **

La Voz Montañesa de Santander dona compte de un embarg en lo qual s' hi troba lo següent: 144 pegadets pe a curar ulls de poll; 2 parells de polaynas; un collar pera gos y unas trabas.

Y acaba 'l suelta ab la següent estrofa, que traduhim literalment:

Los pegats pera 'l govern;
las polaynas per en Campos;
las trabas pera la industria
y 'l collar... ¡pera en Camacho!

** **

¡Gran noticia!

Los conservadors han presentat en lo Congrès una proposició demanant que s' 'ha vist ab disgust que 'l govern haja fet sufrir 100 persecusions á la premsa periódica.

¡Jo 't floch!

Ara vegin.

Com si á España no 's coneguessen los conservadors.

Aquesta gent, quan no menja, se torna més revolucionaria que un manobre sense feyna.

¡Oh, y quina barra, dir aixó los autoes de la lley de Imprenta.

¿Qué 's creuen que 'ls espanyols ja hem perdut la memoria?

** **

Segons llegeixo en lo *Boletin* de la Societat Tipográfica de Barcelona, un duenyo de imprenta va empaytar ganivet en má á uns treballadors que anavan á cobrarli la setmanada que 'ls debia.

¡Y després dirán que 'l valor á España degenera!

Suplicó al govern donga una creu á n' aquest senyor per sa heroicitat.

Que se le dé.

** **

A Ecija 'l poble famolench demana pá y lo arcalde envía á buscar... civils.

Ara no 's pensin arengadas, no; civils de carn y os, ab fusell y tot.

¿Qué 'ls sembla si 'l remey farà l' efecte?

** **

A Cartagena han tret de la casa que ocupaba lo jutjat de primera instancia, per no pagar lo lloguer.

¡Vaya un jutjat més proletari!

** **

Setcentas personas van sortir l' altre dia de Almería emigrant cap á Orán.

Entretant lo govern estudia ab tota tranquilidad los medis d' evitar la emigració.

Y 'ls treballadors de Andalucía mentrestant se moren de fam.

¡Viva la Pepa y la Societat actual.

** **

L' Ateneo de la classe obrera de Igualada ha declarat que es un centre catalá y que l' idioma oficial per tots los seus actes es tambe 'l catalá. Be pe 'ls igualadins.

** **

El Eco de Badalona, per celebrar la festa del Sant Patró de aquella vila, ha publicat un número extraordinari dedicat á Sant Anastasi, que respira catolicisme per tot arreu.

Fins hi ha un ninot ab figuras que semblan personas, capás de trencar lo cor al més heretjé.

L' obsequi es digne de á qui va dirigit, y crech que está inspirat en lo género del *Arsenal de la Devocion*.

** **

Dels últims discursos fets en las Corts ha resultat qu' en Castelar encara es molt més benévul ab lo govern qu' en Martos y qu' en Moret.

La Magdalena de la democracia ja 'm fa l' efecte de un cataplasma de malvas posat al clatell del fusionisme.

** **

Desde la trona de una iglesia de Tortosa ha sigut durament apostrofada la simpática escritora donya Matilde Fernandez de Ras per un article publicat en *El Látigo*, periódich de dita ciutat.

Felicitém al periódich y á la autora del article, per la distingida consideració de que han sigut objecte.

** **

Llegeixo en un diari que 'l cabecilla Savalls acaba de ser degollat á Italia.

Qui te gana sempre somia pa.

** **

Lo próxim diumenje al vespre en lo teatre del Odeon á benefici del actor don Leandre Cinca, tindrà lloch lo estreno de una pessa en un acte original y en vers del jove Anton Saltiveri titulada *Tres que 'n fan quatre*.

** **

Lo vigilant del carrer de la Pau de la Ensenyansa, á dos quarts d' onze de la nit del di lluns, va detenir al celeberrim marqués de Rays, perque apuntava 'l rewólver á un jove italiá que li demanava comptes de certa enganysa del flamant marqués que va portarlo á Port-Breton enganyat com un xino.

¡Bon modo de pagar deutes te l' apostólich marqués!

** **

Un corresponsal de Búrgos se queixa de que en los embargs que allí 's portan á terme se falta á la lletra de la lley.

Pero si 's falta á la lletra de segur que no 's falta al esperit, que es treure quartos.

Y com ja Jesucrist deya que l' esperit vivifica y la lletra mata...

** **

Entre la lley hipotecaria y la del timbre hi ha tal desarmonia que 'ls notaris no tenen mes boca per alabar á en Camacho y al ministre de Gracia y Justicia.

¡Noy quins nyaps que fan tambe la gent sábia!

** **

A la mestra de noyas de Castellar no li han pagat res en tot lo que va d' any, segons diu un diari.

Lo mateix succeheix poch mes ó menos á tots los que 's dedican á l' ensenyansa: qualse-

vol diria que hi ha lo propòsit de deixar al poble en la mes complerta ignorancia pera poguer enganyarlo més fàcilment, y me afirmo en aquesta opinió quan veig ab la esplendides que 's recompensa al clero.

** **

La filla del famós Pepe Botella viu en los Estats-Units donant llisons de música y francès, guanyantse dignament la vida y l'estimació dels seus conciudadans.

A bon segur que si son pare hagués pogut continuar essent rey, may sa filla hauria conquistat tals simpatías.

** **

Perque deyan si 'l govern cediria Ibisca als inglesos á cambi de Gibraltar, un diputat balear va alarmarse en lo Congrès.

Hòme, si que ben poca l'espanta.
¿Qué farán, donchs, lo dia que á Ibisca se trobin inglesos d' en Camacho.
Y que será aviat.

** **

Los jutges d' Albaida tambe protestan de las tarifas d' en Camacho, perque 'ls exigeix quota d' industrials.

No 'm desagradaria veure tancar las portas als jutges.

Com tambe m'agradaria molt que s'incloués als capellans entre 'ls industrials y se 'ls fes pagar com á tot bitxo.

** **

Un'altra serracina acaba de tenir lloch á conseqüencia de las tarifas Camacho.

A Sant Feliu de Guixols, al anar á embargar los comissionats de la Hisenda, los xavals y las donas ho han agafat pel seu compte, y á cops de pedra y á crits han fet tocar pirandó á marxas forçadas al representant de l'autoritat que duas ó tres vegadas s'ha vist apurat de valent, á pesar de la guardia civil que l'acompanyava, que no va poguer evitar que algunas pedradas l'escalabressin.

L'arcalde va compareixe á calmar los fums bélichs dels xicots, y també alguna indiscreta pedrada va deixar-lo en mal estat.

Lo comissionat deixá corre lo dels embargos y ab una tartana fugí més que depressa, sens poguerse lliurar de que fins á la carretera los xicots li fessin una ovació de las més espontáneas que ja may haja pogut ferse á cap autoritat, acompanyantlo gran tros á pedradas, tróssos de fanch y xiulets.

Se me acut un dubte.
Si no mes los xicots y alguna dona van moure tota aquella saragata, ¿qué hauria succehit si hi arriban á pendre part los homes?

¡Ara díguintme si en Camacho no 's va fent popular!
Y qu' encara no som allá ahont aném.

MARE Y FILL

IMITACIÓ POPULAR

—Fill meu, ¿perqué estás tristet?
¿vols que 't compri un esclopet?
—Ay! no, no;
mare meva res de aixó;
d' esclopet ja 'n porto jo.

—¿Vols, per quan vagis mudat,
un bonich casquet brodat?
—Ay! no, no;
per mes que me 't compri bó
de casquet no 'n duré jo.

—¿Vols, perqué puguis lluhí,
un sombrero ben bo y fi?
—Ay! no, no;
per mes que fa molt senyó,
sombrero no vull dur jo.

—¿Vols que 't compri una gorreta
ben bonica y bufoneta?
—Ay! no, no;
lo que vull no es pas aixó;
bona gorra ja tinch jo.

—¿Vols que 't compri una bonica
boyna ab borla d' or ben rica?
—Ay! no, no;
catalá y lliberal só;
jamay boyna duré jo.

—Donchs ¿vols portá una molt fina
y vermella barretina?
—¡Aixó, sí!
Jo ja li volia dí:
¡barretina vull per mí!

Francisco LLENAS

(4 de Maig de 1882)

Nostre estimadíssim colega *La Montaña*, conseqüent ab sa tasca de vigilar los fets de la gent negra, nos fa saber las manyas que aquesta emplea pera conseguir sos tenebrosos plans, y 'as apressurém á extendre sa publicitat pera ensenyansa dels lliberals.

Los jesuitas han fet una invitació á las treballadoras de las fábricas pera que vagin als exercicis qu' ells fan á las quatre del dematí.

A propòsit d' aixó recorda que no fa gayre temps, de 2,400 associadas, 1,400 varen borrar-se de las llistas socials entregant las sevas llibretas als seus confessors, y qui sab si alguna cosa mes.

La setmana última va haberhi una gran pestilencia cap als voltants del convent de caputxins.

La causa s'atribueix á un cólich general, ocasionat, segons uns, pe 'l gran consum de monjetas fet lo divendres; y segons altres, per alguna purga barrejada en comestibles donats de limosna.

Aquesta última versió no tindria res d' estrany ja que tan aficionats son los pares á viure d' arrós.

Una penitenta que 's va acostar á la gabia dels pecats, habentli demanat l' home de dins si tenia butlla, va respondre que no, perque 'l seu marit no ho volia.

A las horas aquell, plé d' unció evangélica, li digué que entre 'l marit y la butlla, deu preferir aquesta, y que si 'l marit no la vol que lo envilhi á passejar.

Una jove de 16 anys, induhida per los frares á ferse monja, va fugir de la casa paterna.

Lo pare, que no debia entendres de romanos, va acudir al tribunal, y fetas las diligencias oportunas, la va trobar en una xacolateria fraresca anomenada de *Ca'n Font*.

La víctima ha escapat per ara; pero l' esparver queda sempre disposat á ferne d' altres perque desgraciadament no ha arribat encara la hora de tallarli las unglas.

En la capella dels Infants un caputxí va abocar las següents máximas desde la cátedra del Esperit Sant.

Los manresans ja son bons, pero serian molt millors si no tinguessen teatros, cassinos, cafés y salas de balls.

Si calessin foch á tota aquesta classe d' establiments serian sants.

Lo tribunal de la penitencia no absoldrá á ningú que hagi concorregut á aqueixas diversions públicas, etc., etc.

Lo que precedeix es una petita mostra de lo molt y molt que passa á Manresa, desgraciada

ciutat que ha arribat á ser la capital, quartel general ó cau de la gent negra de Catalunya, y la senyalém á l' atenció y vigilancia de tots los bons lliberals.

En Carlets del toisó y la Margaridoya han partit peras.

L' un va per las sevas y l' altre també.
¡Quina armonia entre aquestos esposos! ¡Y quina moralitat mes edificant!

¡Pobre ultramontanisme! Ja no 't quedan sino quatre representants del passat estúpits, degenerats, estérils, impotents y viciosos.

Passaba 'l combregar per un carrer de Manresa y una criatureta surt al balcó ab un llum.

Sia per falta de cuidado ó per lo que 's vulga, comensa á cremárseli lo vestit, corra un soldat á apagarli, pero tots dos en sortiren ab cremadas de consideració.

La criatura ha mort dels resultats.
¿Hi ha algun católich capás d' atribuirho á la Divina Providencia, que hi vulga veure la má de Deu?

L' arquebisbe de Tarragona excomunica á tots los lliberals perque diu que qui es lliberal no pot ser católich.

Ben xafat, ciudadá arquebisbe.
Si no digués més que veritats com aquesta lo declaraba infalible.

A Utiel un capellá fa un sermó furiós y un feligrés se treu una trompeta y vinga sonar al capellá.

Alló fou tota una funció ab sainete y música.

Los pobles de la ribera del Sio tenen una plaga de ratas.

Y fan pregarias perque se acabin.
¡Y 'l cel se...

EPIGRAMAS

De la toca, li saltá
una agulla á Sor Amor;
li cullí mossen Pacia,
y ab gran gust de dita Sor
lo Mossen li va clavá.
F. PRIETO

De geroglífichs parlavan
la Pepeta y la Mercé
quan la Pauleta digué
á las noyas qu' escoltavan:
—Un que me 'n va fe' en Sisó
tant costá d' endevinar,
que nou mesos vaig estar
per trobar la solució.
L. MILLÀ

En Quimet á Llotja cursa
la carrera de pinturas,
y sa mamá ab boca plena
diu que ja fa criaturas.
TIBURON

XARADA

Quan á las Corts en total fa discursos,
jo no 'n faig prima, qu' encara qu' en sab
y fins segona molt bona paraula
de tres invers no 'ns guanyará cap.
Q. ROIG

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA: A-de-la.

GEROGLÍFICH: Lo doló es mal de traydor

¡JA HI SOM!

Tot just comensém á revifarnos del trastasso rebut per má del Tribunal de Imprenta, y aquesta setmana... *¡pataf!* una lámina á ca 'n Pístraus, per ordre del senyor Gobernador (suposo, ey!).

Y no 's pensin que la cosa portés malicia. Res de aixó.

Figúrintse un senyor de grossas patillas que feya equilibris en una maroma, y que li servia de balanci un bastó que tant podia ser una vara de arcalde com un altra qualsevol. Per contrapés hi tenia á l' un costat una gran borla en la que s' hi veyá un cap tot astufat com si portés tupé; y al altre un sach lligat de un modo tan especial que 'ls caps semblavan duas grans orelles de ruch ó de matxo. Ademés lo dibuixant se habia permés escriure en lo sach las paraulas *Consums. Sal.* Per sotà hi habia alguns Gu-tierrez fugint per por de que no 'ls caygués demunt l' equilibrista. A la dreta s' hi veyá una fatxada que per *casualitat* se assemblava un bon tros á la de Casa la Ciutat.

¿Eh que 'ls hauria agradat?

Donchs encara no es aixó tot.

Després de prou trencantzhi 'l cap hi habiam fet uns yersets que hi venian de alló mes be, y que deyan lo següent:

Si D. Paco se abalansa,
ni li queda la esperansa
de caure per bon costat;
per mes qu' es equilibrista
al balanci del *artista*
¡¡mal contrapés hi han posat!!

Vaja, confessin, estimats lectors, que la lámina hauria sigut del seu agrado. Donchs fillets, á pesar de tenirla ja feta, lo periodista proposa y 'l senyor Gobernador disposa.

¡Banya una! Me sembla que no será la última; ja anirém contant.

Ah! tot lo que podém fer en obsequi de vostés, es, si passen per la nostra Redacció COM A PARTICULARS, ensenyárloshi la lámina prohibida; pero en secret ¿eh? no ho fassin corre. Si passen COM A PUBLICH no hi ha res de lo dit, porque no podém pas PUBLICARLA, pero si PARTICULARISARLA.

Ara ja ho tenen entés. Si alguna setmana 'ls estafém las láminas, no será pas per voluntat nostra, sino porque haurán agafat la filoxera pe 'l camí de la Governació anant á la previa censura, que, dit siga de pas, segons l' article 13 de la Constitució interpretat per qualsevol descamisat, tot aixó de la censura previa no tindria d' existir á Espanya.

